

De glimlach van Marius

Ik sta voor de spiegel
Hij kijkt me weer aan
Ik sta voor de zee
Hij laat me niet gaan

Hij strekt zijn hand uit
En glimlacht
En vraagt dan
Of ik nog wat water wil

En uit zijn ogen
Schijnt steeds minder licht

Hij legt zich neer
En leest een gedicht
In de stille nacht
Als er niemand meer is

Zijn vrienden komen
Hem troosten
En vragen
Of hij nog wat water wil

En uit zijn ogen
Schijnt steeds minder licht

E zijn handen
En zijn benen
En zijn wangen
Zijn verdwenen
Glimlach Marius toe
Glimlach naar mij

En ik vraag nog
Of hij nog wat water wil